

[Arbejdsministeren]

terne sørger for, at vi kan få afsluttet dette udvalgsarbejde hurtigt, og at man vil konstatere, at der ikke er tale om noget formelt her, men at der er tale om en politisk uenighed. Så lad os tage den politiske uenighed. Vi lægger gerne ryg og navn til, at efterlønsmodtagerne får forhøjet deres indtægter med 11.000 kr., og at det bliver finansieret på den måde, vi har foreslået. Så lad os diskutere politik i stedet for administrativ procedure!

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg tillader mig at gå herop for at sige til arbejdsministeren, at arbejdsministeren jo ved bedre end det, han giver udtryk for. Arbejdsministeren kunne godt i denne sammenhæng have undladt at sige »Socialdemokratiet og SF«. Vi har ikke næret noget ønske om og har aldrig sagt, at alle ændringsforslag, selv det mindste, skal sendes ud til en procedure, der vil tage flere måneder. Vi har under udvalgsarbejdet gjort rede for, at vi ønskede, at denne sag blev ekspederet hurtigst muligt, så A-kasserne fik lejlighed til at køre det ind i deres system. Når vi går på talerstolen, er det for at markere, hvor vi politisk er uenige.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg vil straks og uforbeholdent give fru Lilli Gyldenkilde en undskyldning for, at jeg havde overset, at SF også på dette punkt var mere fornuftigt end Socialdemokratiet.

Kaj Poulsen (S):

Det lader nu til, at Socialdemokratiet er ene om at være bekymret for, at lønmodtagerne skal betale for det, der skal vedtages her.

Jeg vil gerne have lov til at sige til ministeren, at Socialdemokratiet aldrig har forventet, at en høring i Landsarbejdsnævnet skulle føre til, at Folketing og regering skulle bøje sig for eventuelle indsigelser. Landsarbejdsnævnet er et rådgivende nævn for ministeren, og ministeren kan godt stå her og fortælle, at det ikke er rådgivende, hvis Folketinget fremsætter et eller andet ændringsforslag, som derefter skal behandles og gennemføres – det er jeg da enig i – men nu er det altså ikke Folketinget, der har stillet dette ændringsforslag. I betænkningen står der, at

det er et ændringsforslag af arbejdsministeren tiltrådt af et flertal. Det er altså arbejdsministeren, der har stillet ændringsforslaget. Men til trods for, at det kommer på et tidspunkt, hvor vi ikke har kunnet få en fornuftig forhandling og ikke har kunnet få råd og vejledning fra Landsarbejdsnævnet, har man nu utrolig travlt med at få gennemført dette forslag. Sidste år måtte man forhøje kontingenterne i februar måned, fordi regeringen ikke kunne snøve sig færdig, men nu har man så utrolig travlt med at få dette her gennemført. Om det tager én eller to dage mere, er altså fuldstændig afgørende. Regeringen og arbejdsministeren ønsker ikke, at Folketinget skal få at vide, hvilken beregningsmetode man lægger til grund, og hvilken indstilling Landsarbejdsnævnet har til denne beregningsmetode. Hvad er det for en beregningsmetode, ministeren skal finde ud af? Ministeren har svaret på det i spørgsmål nr. 10, og det er bare det, vi beder ministeren om at henholde sig til.

I svaret på spørgsmål nr. 10 står der, at besparelser, som det offentlige udbetaler på andre områder, skal modregnes i udgiften på efterløn, for at man kan komme frem til nettofinansieringsprincippet. Derfor må vi bede ministeren om at fortælle, hvad det er for punkter. Her står der bl.a. førtidspension, men med det niveau, efterlønsatsens 70 pct. har i dag, ligger den betydelig under førtidspensionen. Det gjorde den ikke, da vi fjernede 60 pct. satsen. Nu ligger den under, og det er baggrunden for, at der må være en nettoberegning, der viser, at denne betaling skal nedsættes. Men ministeren ønsker at følge Det Radikale Venstres krav om, at ekstraskatten kun skal vedrøre lønmodtagere i dette land.

Det er det, vi gør indsigelse imod, og det er det, vi vil have fuldt afklaret under udvalgsarbejdet. Det er også derfor, vi håber på forståelse for, at vi ikke skal have tredjebehandling den 4. december, den samme dag som Landsarbejdsnævnet har møde, men at vi kan udsætte den til den 9. december. Så kan forslaget gennemføres, og man kan komme i gang ude i kasserne. Men det må da være rigtigt, at Folketinget ved, hvad det er, de stemmer om. Det er det, man forsøger at dække.

(Kort bemærkning).